

DECIZIA nr. 538/03.12.2012
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Directia judeteana pentru accize si operatiuni vamale X cu adresele nr. x si nr.x, inregistrate la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x,x si nr. x, cu privire la contestatia **SC X SRL** cu sediul in Bucuresti, Sos. x sector 4.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale Bucuresti sub nr. x si la Directia judeteana pentru accize si operatiuni vamale X sub nr. x il constituie Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa in baza procesului verbal de control nr. x, prin care organul vamal a stabilit in sarcina societatii o diferenta de drepturi vamale de import in suma de x lei si accesorii aferente in suma de x lei.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC X SRL**.

I. Prin contestatia formulata SC X SRL solicita anularea Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa in baza procesului verbal de control nr. x in ceea ce priveste suma de x lei reprezentand obligatii suplimentare dupa cu urmeaza:

- x lei - taxe vamale;
- x lei -TVA;
- x lei - majorari de intarziere.

In sustinerea contestatiei societatea invoca urmatoarele argumente:

Considera concluziile procesului verbal de control drept abuzive avand in vedere ca importatorul a intreprins toate masurile in vederea asigurarii ca marfa achizitionata poate beneficia de regimul tarifar preferential. In acest sens, a solicitat exportatorului din Malaezia certificatul de origine care a fost depus impreuna cu alte documente justificative in vederea efectuarii formalitatilor de import.

Importatorul nu a avut mijloacele necesare in vederea verificarii originalitatii documentelor primite de la importator. In acest sens, dupa primirea procesului verbal de control contestat prin prezenta, subscrisa a solicitat informatii suplimentare din partea exportatorului, acesta din urma asigurandu-l ca exista doar o neintelegere si ca certificatul de origine a fost certificat de catre autoritatile malaeziene.

Conform procedurilor vamale, certificatele de origine nu se emit de catre autoritatile competente, ci doar se vizeaza de acestea din urma, viza ce confirma declaratia exportatorului. In procesul verbal de control se mentioneaza ca certificatul de origine prezentat nu a fost eliberat de catre Ministerul Comertului International si Industriilor din Malaezia, fapt pentru care subscrisa il considera eronat, autoritatea avand doar obligatia confirmarii declaratiei exportatorului.

Conform art. 82 din Regulamentul (CE) nr. 450/2008 al Parlamentului European si al Consiliului din 23 aprilie 2008 de stabilire a Codului Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat):

„(1) În alte situații decât cele menționate la articolul 79 alineatul (1) al doilea paragraf și la articolele 80, 81 și 83, o anumită sumă corespunzătoare taxelor la import sau la export este rambursată sau remisă în cazul în care, ca urmare a unei erori a autorităților competente, valoarea datoriei vamale notificate anterior a fost inferioară valorii plătibile, cu condiția ca următoarele condiții să fie îndeplinite:

- (a) debitorul nu ar fi putut, în mod rezonabil, să detecteze eroarea;
- (b) debitorul a acționat cu bună-credință.

Debitorul este considerat a fi de bună-credință în cazul în care este în măsură să demonstreze că, pe parcursul perioadei acoperite de operațiunile comerciale în cauză, a făcut dovada diligenței necesare pentru a garanta că toate condițiile privind regimul preferențial au fost întrunite”.

Subscrisa considera ca nu a putut în mod rezonabil să detecteze eroarea și ca a acționat cu bună credință în relația cu exportatorul din Malaezia și prin urmare nu poate fi penalizată pentru erorile exportatorului din Malaezia, întrucât toate documentele prezentate de exportator confirmă faptul că bunurile importate au originea din Malaezia.

Sustine că autoritățile vamale nu au fost interesate să verifice care este originea marfurilor, investigațiile acestora, oprindu-se la momentul primirii informației din partea autorității din Malaezia și ca nu a primit o copie a acestei notificări menționate în procesul verbal. Autoritățile vamale din România au reținut că certificatul de origine doar nu a fost emis de autoritățile competente din Malaezia, nicidecum ca bunurile nu s-ar putea califica pentru aplicarea acestor aranjamente preferențiale.

În momentul depunerii declarației de import i-a fost solicitată achitarea unei garanții în suma de x lei, suma pe care a achitat-o cu OP nr. x, suma care a fost returnată de către autoritățile vamale în data de x.2012, iar prin returnarea acestei garanții considera că formalitățile de import au fost încheiate și ca nu au fost identificate erori în documentele prezentate.

În concluzie, contestatara solicită anularea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x și a procesului verbal de control nr. x.

II. În procesul-verbal de control nr. x organele vamale menționează că la data de 25.11.2011 firma SC X SRL a depus declarația vamală de punere în liberă circulație nr. x pentru partida de marfă reprezentând cantitatea 2.790 role de bandă adezivă din țesătura de sticlă, cod tarifar 7019510090, pentru care a prezentat certificatul de origine FORM A nr. X, declarând că originea marfii este din Malaezia.

În urma controlului „a posteriori” inițiat de DJAOV X administrația competentă din Malaezia cu adresa MTI: X a transmis Direcției Tehnici de Vamuire și Tarif Vamal din cadrul Autorității Naționale a Vamelor ca certificatul de FORM A nr. X, nu a fost eliberat de Ministerul Comerțului Internațional și Industriei din Malaezia și în consecință, marfurile nu beneficiază de regim tarifar preferențial în cadrul Sistemului Generalizat de Preferințe.

Drept urmare, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale X a încheiat procesul-verbal de control nr. x în baza căruia a fost emisă decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, prin care au stabilit în sarcina SC X SRL diferențe de drepturi vamale de import în suma de x lei și accesorii aferente în suma de x lei.

Ca temei de drept organul vamal invocă art. 78 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar.

III. Luând în considerare documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor vamale, susținerile contestatarei și prevederile legale pe perioada supusă controlului se retin următoarele:

SC X SRL este inregistrata la Registrul Comertului Bucuresti sub nr. J 40/9651/2006, CUI 18758840.

3.1. Referitor la datoria vamala in suma de x lei stabilita prin *Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x.*

Cauza supusa solutionarii este daca societatea contestatoare datoreaza datoria vamala stabilita prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x in conditiile in care certificatul de origine FORM A nr. X depus de aceasta la data efectuarii formalitatilor vamale nu este eliberat de autoritatile competente din Malaezia.

In fapt, SC X SRL a importat din Malaysia prin Biroul vamal Antrepozite –DJAOV X conform declaratiei vamale de punere in libera circulatie nr. x (prin comisionarul vamal SC XSA) cantitatea de 2.790 role de banda adeziva din tesatura de sticla, cod tarifar 7019510090, pentru care a prezentat certificatul de origine FORM A nr. X, declarand ca originea marfii este din Malaezia, si a beneficiat de regim tarifar preferential in cadrul Sistemului Generalizat de Preferinte.

Din documentele existente la dosarul cauzei se retine ca in urma controlului „a posteriori” initiat de DJAOV X administratia competeta din Malaezia cu adresa MTI: X a transmis Directiei Tehnici de Vamuire si Tarif Vamal din cadrul Autoritatii Nationale a Vamilor ca certificatul de FORM A nr. X, nu a fost eliberat de Ministerul Comertului International si Industrie din Malaezia.

Astfel, prin procesul verbal de control nr. x organele vamale au stabilit ca SC X SRL pentru marfurile importate nu beneficia de regim tarifar preferential in cadrul Sistemului Generalizat de Preferinte si pe cale de consecinta in baza acestuia au emis decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, prin care au stabilit in sarcina contestatarei diferente de drepturi vamale de import in suma de x lei si accesorii aferente in suma de x lei.

SC X SRL sustine ca in calitate de importator nu a avut mijloacele necesare in vederea verificarii originalitatii documentelor primite de la importator. In acest sens, dupa primirea procesului verbal de control contestat prin prezenta, subscrisa a solicitat informatii suplimentare din partea exportatorului, acesta din urma asigurandu-l ca exista doar o neintelegere si ca certificatul de origine a fost certificat de catre autoritatile malaeziene.

Conform procedurilor vamale, certificatele de origine nu se emit de catre autoritatile competente, ci doar se vizeaza de acestea din urma, viza ce confirma declaratia exportatorului. In procesul verbal de control se mentioneaza ca certificatul de origine prezentat nu a fost eliberat de catre Ministerul Comertului International si Industriilor din Malaezia, fapt pentru care subscrisa il considera eronat, autoritatea avand doar obligatia confirmarii declaratiei exportatorului.

De asemenea, considera ca nu a putut in mod rezonabil sa detecteze eroarea si ca a actionat cu buna credinta in relatia cu exportatorul din Malaezia si prin urmare nu poate fi penalizata pentru erorile exportatorului din Malaezia, intrucat toate documentele prezentate de exportator confirma faptul ca bunurile importate au originea din Malaezia.

In drept, Art. 5 (1) si (2) din REGULAMENTUL (CE) Nr. 732/2008 AL CONSILIULUI din 22 iulie 2008 de aplicare a unui sistem generalizat de preferințe tarifare pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2009 și 31 decembrie 2011 și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 552/97 și (CE) nr. 1933/2006 și a Regulamentelor (CE) nr. 1100/2006 si (CE) nr. 964/2007 ale Comisiei prevede:

(1) Preferințele tarifare prevăzute se aplică importurilor de produse care intră sub incidența regimului acordat țării beneficiare din care sunt originare produsele.

(2) În sensul regimurilor prevăzute la articolul 1 alineatul (2), regulile de origine, în ceea ce privește definiția noțiunii de produse originare, precum și procedurile și metodele de cooperare administrative aferente sunt cele prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 2454/93.

Regulamentul (CEE) 2454/1993 al Comisiei din 2 iulie 1993 privind dispozițiile de aplicare a reglementării (CEE) nr.2913/92 a Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar prevede:

Art. 67 (1) lit a) În sensul dispozițiilor referitoare la preferințele tarifare generalizate acordate de Comunitate unor produse care provin din țări în curs de dezvoltare (denumite în continuare «țări beneficiare»), următoarele se considera produse originare într-o țară beneficiară:

lit a) produse obținute integral în țara respectivă, în sensul articolului 68>.

Art. 68 (1) Următoarele produse se considera ca fiind obținute integral într-o țară beneficiară sau în Comunitate:

(k) produse fabricate în țara respectivă exclusiv din produsele cuprinse la literele (a)-(j).

Art. 80 - Produsele originare din țara beneficiară beneficiază de preferințele tarifare menționate la articolul 67 la prezentarea:

(a) fie a unui certificat de origine tip A, al cărui model se afla în anexa 17,

Art 81- (1) Produsele originare în sensul prezentei secțiuni sunt admise la import în Comunitate în beneficiul preferințelor tarifare menționate la articolul 67, cu condiția ca ele să fi fost transportate direct în sensul articolului 78, **pe baza prezentării unui certificat de origine tip A, eliberat fie de autoritățile vamale, fie de alte autorități guvernamentale competente din țara beneficiară, cu condiția ca țara respectivă:**

- să fi comunicat Comisiei informațiile solicitate în conformitate cu articolul 93 și
- să acorde sprijin Comunității permițând autorităților vamale din statele membre să verifice autenticitatea documentului sau exactitatea informațiilor privitoare la adevărata origine a produselor respective.

(2) Certificatul de origine tip A se eliberează numai când poate servi ca titlu justificativ necesar pentru aplicarea preferințelor tarifare prevăzute la articolul 67.

(3) Certificatul de origine tip A se eliberează numai pe baza unei cereri scrise prezentate de exportator sau de reprezentantul autorizat al acestuia.

(4) Exportatorul sau reprezentantul sau autorizat trebuie să prezinte cererea însoțită de toate documentele justificative pentru a dovedi că produsele pentru export îndeplinesc condițiile necesare în vederea eliberării unui certificat de origine tip A.

(5) Certificatul se eliberează de către autoritățile guvernamentale competente din țara beneficiară dacă produsele de export pot fi considerate produse originare din țara respectivă în sensul dispozițiilor subsecțiunii 1. Certificatul este pus la dispoziția exportatorului imediat după efectuarea sau asigurarea exportului.

(6) Pentru a verifica dacă au fost respectate condițiile prevăzute la alineatul (5), autoritățile guvernamentale competente au dreptul să solicite orice act doveditor sau să efectueze verificările pe care le considera necesare.

(7) Autorităților guvernamentale competente din țara exportatoare beneficiară le revine sarcina de a asigura completarea corectă a certificatelor și cererilor.

Art. 83- Dat fiind ca certificatul de origine tip A reprezintă dovada documentară pentru aplicarea dispozițiilor privind preferințele tarifare menționate la articolul 67, autoritățile guvernamentale competente din țara exportatoare răspund de luarea oricăror măsuri necesare pentru verificarea originii produselor și a celorlalte date înscrise pe certificat.

Art 85 -(1) Prin derogare de la articolul 81 alineatul (5), certificatul de origine tip A poate fi emis în mod excepțional după exportul produselor la care se referă, dacă:

(a) nu a fost emis la data exportului datorită unor erori sau omisiuni involuntare sau unor împrejurări speciale sau

(b) s-a dovedit autorităților vamale că certificatul de origine tip A a fost emis, dar nu a fost acceptat la import din motive tehnice.

(2) Autoritățile guvernamentale competente pot emite retroactiv un certificat doar după ce verifică dacă datele cuprinse în cererea exportatorului sunt conforme cu cele cuprinse în documentele de export corespunzătoare și ca nu a fost emis un certificat de origine tip A în conformitate cu dispozițiile prezentei secțiuni, când au fost exportate produsele în cauză.

(3) Rubrica 4 a certificatelor de origine tip A eliberate retroactiv trebuie să conțină mențiunea «Issued retrospectively» sau «Délivré a posteriori».

Art. 97-I (1) Certificatele de origine tip A, al căror model este prezentat în anexa 17, se emit pe baza unei cereri scrise prezentate de exportator sau de reprezentantul autorizat al acestuia, însoțită de orice alte documente justificative, pentru a dovedi că produsele pentru export îndeplinesc condițiile necesare în vederea emiterii unui certificat de origine tip A.

(2) Certificatul se pune la dispoziția exportatorului imediat după efectuarea sau asigurarea exportului. Cu toate acestea, certificatul de origine tip A poate fi emis în mod excepțional după exportul produselor la care se referă dacă:

(a) nu a fost emis în momentul exportului ca urmare a unor erori, a unor omisiuni involuntare sau a unor circumstanțe speciale sau

(b) s-a dovedit autorităților guvernamentale competente că certificatul de origine tip A a fost emis, dar nu a fost acceptat la import din motive tehnice.

(3) Autoritățile guvernamentale competente pot emite retroactiv un certificat doar după ce verifică dacă informațiile cuprinse în cererea exportatorului coincid cu cele din documentele de export corespunzătoare și că la exportul produselor în cauză nu s-a emis un certificat de origine tip A în conformitate cu dispozițiile prezentei secțiuni.

Rubrica 4 a certificatelor de origine tip A emise retroactiv trebuie să conțină mențiunea „Issued retrospectively” sau „Délivré à posteriori”.

În speta, sunt incidente și dispozițiile art. 82 din Regulamentul (CE) nr. 450/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2008 de stabilire a Codului Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat) care prevăd:

„(1) În alte situații decât cele menționate la articolul 79 alineatul (1) al doilea paragraf și la articolele 80, 81 și 83, o anumită sumă corespunzătoare taxelor la import sau la export este rambursată sau remisă în cazul în care, ca urmare a unei erori a autorităților competente, valoarea datoriei vamale notificate anterior a fost inferioară valorii plătitibile, cu condiția ca următoarele condiții să fie îndeplinite:

(a) debitorul nu ar fi putut, în mod rezonabil, să detecteze eroarea;

(b) debitorul a acționat cu bună-credință.

(2) În cazul în care statutul preferențial al mărfurilor este stabilit pe baza unui sistem de cooperare administrativă cu autoritățile unei țări sau ale unui teritoriu situat în exteriorul teritoriului vamal comunitar, eliberarea unui certificat de către aceste autorități, în cazul în care acesta se dovedește a fi incorect, constituie o eroare care nu ar fi putut fi detectată în mod rezonabil, în sensul alineatului (1) litera (a).

*Cu toate acestea, eliberarea unui certificat incorect nu constituie o eroare în cazul în care eliberarea acestui certificat rezultă dintr-o prezentare incorectă a faptelor de către exportator, **cu excepția cazului în care este evident că autoritățile emitente aveau la cunostință sau trebuiau în mod rezonabil să aibă la cunostință faptul că mărfurile nu corespund condițiilor fixate pentru acordarea beneficiilor regimului preferențial.***

Debitorul este considerat a fi de bună-credință în cazul în care este în măsură să demonstreze că, pe parcursul perioadei acoperite de operațiunile comerciale în cauză, a făcut dovada diligenței necesare pentru a garanta că toate condițiile privind regimul preferențial au fost îndeplinite.

Debitorul nu poate însă să invoce buna sa credință în cazul în care Comisia Europeană a publicat, în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, un aviz indicând că existau îndoeli temeinice în legătură cu aplicarea corectă a regulii preferențiale de către țările sau teritoriile beneficiare”.

Potrivit prevederilor legale mai sus mentionate pentru a beneficia de de regim tarifar preferential in cadrul Sistemului Generalizat de Preferinte la efectuarea formalitatilor vamale SC X SRL avea obligatia sa prezinte un certificat FORM A, eliberat de autoritatile competente din Malaezia.

Din documentele existente la dosarul cauzei se retine ca la efectuarea formalitatilor vamale la declaratia vamala de punere in libera circulatie nr. x depusa prin comisionarul vamal SC XSA pentru cantitatea de 2.790 role de banda adeziva din tesatura de sticla, cod tarifar 7019510090, a prezentat certificatul de origine FORM A nr. X, declarand ca originea marfii este din Malaezia, si a beneficiat de regim tarifar preferential in cadrul Sistemului Generalizat de Preferinte.

In urma controlului „a posteriori” initiat de DJAOV X, administratia competeta din Malaezia cu adresa MTI: X a transmis Directiei Tehnici de Vamuire si Tarif Vamal din cadrul Autoritatii Nationale a Vamilor ca certificatul de FORM A nr. X, **nu a fost eliberat de Ministerul International si Industrie din Malaezia.**

Afirmatiile societatii, precum ca *“Conform procedurilor vamale, certificatele de origine nu se emit de catre autoritatile competente, ci doar se vizeaza de acestea din urma, viza ce confirma declaratia exportatorului. In procesul verbal de control se mentioneaza ca certificatul de origine prezentat nu a fost eliberat de catre Ministerul Comertului International si Industriilor din Malaezia, fapt pentru care subscrisa il considera eronat, autoritatea avand doar obligatia confirmarii declaratie exportatorului”*, nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat art. 81 alin 5 din Regulamentul 2454/1993 prevede in mod imperativ ca **“Certificatul se elibereaza de catre autoritatile guvernamentale competente din tara beneficiara daca produsele de export pot fi considerate produse originare din tara respectiva în sensul dispozitiilor subsectiunii 1. Certificatul este pus la dispozitia exportatorului imediat dupa efectuarea sau asigurarea exportului”**.

Intrucat aplicarea la import a taxei vamale preferentiale SPG Malaezia de 3.5 % asa cum a fost inscrisa in declaratia vamala de punere in libera circulatie nr. x este conditionata de prezentarea unui certificat de origine FORM A emis de tara beneficiara a regimului tarifar preferential (Malaezia), dupa cum rezulta din art. 80 lit. a) din REG. CEE nr. 2454/1993 privind Regulamentul Vamal Comunitar, iar potrivit art. 83 din acelasi act normativ *>Dat fiind ca certificatul de origine tip A reprezinta dovada documentara pentru aplicarea dispozitiilor privind preferințele tarifare menționate la articolul 67, autoritatile guvernamentale competente din țara exportatoare raspund de luarea oricaror masuri necesare pentru verificarea originii produselor si a celorlalte date înscrise pe certificate>*, este evident ca ne aflam in fata un certificat de origine nevalabil, care nu a fost emis de autoritatile competente statul Malaezia, rezultand astfel ca nu a fost efectuata verificarea regulilor de origine preferentiala prevazute de art. 68 din REG. CEE 2454/1993, si pe cale de consecinta, marfurile importate nu pot beneficia de regimul tarifar preferential (taxe vamale preferentiale = 3.5 %), iar in cazul in speta la punerea in libera in circulatie este aplicabila taxa vamala erga omnes de 7 %, prevazuta de Tariful Vamal Comunitar pentru incadrarea tarifara declarata la codul tarifar 7019510090.

Invocarea de catre contestatara a faptului ca *„nu a putut in mod rezonabil sa detecteze eroarea si ca a actionat cu buna credinta in relatia cu exportatorul din Malaezia si prin urmare nu poate fi penalizata pentru erorile exportatorului din Malaezia, intrucat toate documentele prezentate de exportator confirma faptul ca bunurile importate au originea din Malaezia”* este neintemeiata intrucat art. 82 din Regulamentul (CE) nr. 450/2008 al Parlamentului European si al Consiliului din 23 aprilie 2008 de stabilire a Codului Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat) prevede in mod

impertativ ca „**Debitorul este considerat a fi de bună-credință** în cazul în care este în măsură să **demonstreze** că, pe parcursul perioadei acoperite de operațiunile comerciale în cauză, **a făcut dovada diligenței necesare pentru a garanta că toate condițiile privind regimul preferențial au fost întrunite**”;

Mai mult în caseta 4 „For official use” (Pentru uz oficial) există mențiunea **«Issued retrospectively»** (Eliberat retroactiv), de unde rezultă că certificatul de origine a fost emis după efectuarea formalităților de export de către exportatorul din Malaezia, iar potrivit art. 85 și 97 din *Regulamentul (CEE) 2454/1993 al Comisiei din 2 iulie 1993 privind dispozițiile de aplicare a reglementării (CEE) nr.2913/92 a Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar*, **„Autoritățile guvernamentale competente pot emite retroactiv un certificat doar după ce verifică dacă informațiile cuprinse în cererea exportatorului coincid cu cele din documentele de export corespunzătoare și că la exportul produselor în cauză nu s-a emis un certificat de origine tip A în conformitate cu dispozițiile prezentei secțiuni”**

Având în vedere că administrația competentă din Malaezia cu adresa MTI: X a transmis Direcției Tehnice de Vamuire și Tarif Vamal din cadrul Autorității Naționale a Vamilor ca certificatul de FORM A nr. X, **nu a fost eliberat de Ministerul Comerțului Internațional și Industrie din Malaezia**, contestatara nu poate beneficia de preferințe tarifare.

Se reține că la stabilirea drepturilor vamale, organele vamale au aplicat prevederile legale în vigoare la data depunerii declarației de import și dispozițiile art. 100 alin. (1) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României prevăd că **“Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală”**, iar conform aceluiași art. alin. 3 **“Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune”**

De asemenea, nu poate fi reținută nici mențiunea contestatarii cu privire la faptul că, *„După primirea procesului verbal de control contestat prin prezenta, subscrisa a solicitat informații suplimentare din partea exportatorului, acesta din urmă asigurându-l că există doar o neînțelegere și că certificatul de origine a fost certificat de către autoritățile malaeziene*, în condițiile în care până la data prezentei nu a depus documente care să infirmе constatările organelor vamale românești și cu atât mai mult ale Ministerului Comerțului Internațional și Industriei din Malaezia care a efectuat verificările și a constatat certificatul de origine în cauză nu a fost emis de către autoritățile competente din statul Malaezia.

Intrucât declararea marfurilor înscrise în declarația vamală de punere în liberă circulație nr. X depusă a fost efectuată în numele și pe seama titularului, potrivit contractului de reprezentare directă, rezultă că SC X SRL are și calitatea de declarant pentru operațiunea de vamuire în cauză, după cum rezultă din dispozițiile art. 4 și art. 5 din REG. CEE 2913/1992 care prevăd:

“Art. 4 (18) Declarație vamală” reprezintă documentul în care o persoană indică în forma și modalitatea prevăzută dorința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal.

Art. 5 (1) În condițiile prevăzute la articolul 64 alineatul (2) și sub rezerva dispozițiilor adoptate în cadrul articolului 243 alineatul (2) litera (b), orice persoană își poate desemna un reprezentant în relația sa cu autoritățile vamale, pentru a întocmi actele și a îndeplini formalitățile prevăzute în reglementările vamale.

(2) O astfel de reprezentare poate fi:

- directă, caz în care reprezentantul acționează în numele și pe seama unei alte persoane”.

În consecința, contestatara răspunde pentru toate datele înscrise în declarația vamală nr. x și pentru autenticitatea documentelor anexate acestuia, potrivit dispozițiilor art. 199 din Regulamentul CEE 2454/1993 privind Regulamentul vamal Comunitar care prevede:

„1. Fără a se aduce atingere eventualei aplicări a dispozițiilor penale, depunerea la biroul vamal a unei declarații semnate de către declarant sau reprezentantul acestuia îl obligă pe acesta ca, în conformitate cu dispozițiile în vigoare, să răspundă de:

- corectitudinea informațiilor înscrise în declarație;

- autenticitatea documentelor anexate și de

- respectarea tuturor obligațiilor ce decurg din plasarea respectivelor marfuri sub regimul avut în vedere”.

În speta sunt incidente și următoarele prevederi legale:

Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României prevede:

„Art. 287 - Dispozițiile cuprinse în prezentul cod și în alte reglementări vamale privind plata, garantarea, înscrierea în evidențele contabile, stingerea datoriei vamale și remiterea drepturilor de import, cu excepția art. 163 și 247 din prezentul cod, se aplică în mod corespunzător și pentru taxa pe valoarea adăugată și pentru accize care, potrivit Codului fiscal, sunt în atribuțiile autorităților vamale.

Regulamentul CEE 2913/1992 a Consiliului de instituire a Codului vamal care prevede:

„Art. 20 (1) Drepturile legal datorate la apariția unei datorii vamale se bazează pe Tariful Vamal al Comunităților Europene.

Art. 201 (1) O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import sau (b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import.

(2) O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.

(3) Debitorul vamal este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana în numele căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor vamal.

Atunci când se întocmește o declarație vamală privind unul dintre regimurile menționate la alineatul (1) pe baza informațiilor care conduc la faptul că toate sau o parte a drepturilor legal datorate nu au fost încasate, **persoanele care au oferit informațiile necesare la întocmirea declarației și care știau sau care ar fi trebuit să știe în mod normal că aceste informații erau false pot fi considerate, de asemenea, debitori vamali în conformitate cu dispozițiile naționale în vigoare.**

Art. 214 (1) În absența dispozițiilor contrare prevăzute în prezentul cod și fără a aduce atingere alineatului (2), valoarea drepturilor de import sau export aplicabile marfurilor se determină pe baza regulilor de evaluare adecvate pentru respectivele marfuri la data nașterii datoriei vamale aferente.

(2) Atunci când nu este posibilă stabilirea precisă a datei la care a luat naștere datoria vamală, data avută în vedere la stabilirea regulilor de evaluare adecvate pentru respectivele marfuri este aceea la care autoritățile vamale decid că marfurile îndeplinesc condițiile în care ia naștere o datorie vamală.

Cu toate acestea, atunci când autoritățile vamale detin informații pe baza cărora pot stabili că datoria vamală a luat naștere înainte de a se lua acea decizie, valoarea drepturilor de import sau export pentru marfurile în cauză se stabilește pe baza regulilor de evaluare adecvate în termenul cel mai scurt posibil în care se poate stabili existența datoriei vamale rezultate din situația respectivă pe baza informațiilor disponibile”.

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 136 - (1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul

generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

Art. 139. - (1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

Art. 157. - (3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plătește la organul vamal, în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru trebuie să plătească taxa pe valoarea adăugată la organul vamal până la data la care au obligația depunerii declarației de import pentru TVA și accize”.

In ceea ce priveste aplicabilitatea teritoriala a legislatiei comunitare adoptate la nivelul Uniunii Europene dispozitiile art. 2 alin. (1) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar prevad ca: ***În cazul în care nu există dispoziții contrare, fie în conformitate cu convențiile internaționale sau cu practicile cutumiare cu întindere geografică sau economică limitată, fie în conformitate cu măsurile autonome ale Comunității, reglementările vamale comunitare se aplică uniform pe întregul teritoriu vamal al Comunității”*** si tinand cont de faptul ca la data de 01.01.2007 Romania a aderat la Uniunea Europeana potrivit Tratatului privind aderare a Romaniei si a Republicii Bulgaria la Uniunea Europeana, ratificat de Romania prin Legea nr. 157/2005, rezulta ca **regulamentele comunitare sunt obligatorii in statele membre ale Uniunii Europene, inclusiv in Romania.**

Se retine ca masura dispusa de organul vamal de a stabili diferente de taxe vamale, si taxa pe valoarea adaugata in sarcina societatii pentru marfurile importate din Malaysia, incadrate la pozitiile tarifare 7019510090 prin declaratia vamala de punere in libera circulatie care fac obiectul cauzei, este temeinica si in deplina concordanta cu dispozitiile legale in vigoare, si drept urmare, organele vamale au procedat la recalcularea drepturilor vamale conform Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, prin care s-a stabilit in sarcina societatii o datorie vamala in suma totala de x lei.

In consecinta, contestatia SC X SRL formulata impotriva Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x pentru suma de x lei urmeaza sa se respinga ca neintemeiata.

3.2. Referitor la accesoriile in suma de x lei stabilite prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accesoriile aferente drepturilor vamale in suma de x lei, in conditiile in care in sarcina sa a fost retinuta ca datorate drepturi vamale de import in suma de x lei stabilite prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x.

In fapt, prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa de Directia judeteana pentru accize si operatiuni vamale X, organele vamale au retinut in sarcina societatii drepturi vamale si TVA in suma totala de **x lei**, asupra careia au fost calculate accesorii aferente in suma totala de **x lei**.

In drept, art. 119 si art. x si art. x¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare prevad:

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

“Art. x - (1) (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

” Art. x¹ (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

In consecința, fata de prevederile legale mai sus mentionate si avand in vedere ca stabilirea accesoriilor reprezinta masura accesorie in raport cu debitul si in virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*, iar in sarcina contestatoarei au fost retinute ca fiind datorate obligatii fiscale principale in suma de **x lei**, aceasta nedepunand situatii care sa probeze calculul eronat al accesoriilor, urmeaza sa se respinga ca neintemeiata contestatia si pentru suma de **x lei** reprezentand accesorii aferente drepturilor vamale.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul, art. 5 (1) si (2) din REGULAMENTUL (CE) Nr. 732/2008 AL CONSILIULUI din 22 iulie 2008 de aplicare a unui sistem generalizat de preferințe tarifare pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2009 și 31 decembrie 2011, art. 82 din Regulamentul (CE) nr. 450/2008 al Parlamentului European si al Consiliului din 23 aprilie 2008 de stabilire a Codului Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat,art. 20, ar. 201 si art. 214 din Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, art. 4 pct.. (18), art. 5 alin. (1) art. 67 (1) lit a), art. 68 (1), art. 80, art. 81, art. 83, art. 85,i art. 97lit. (l) alin. (1) si art. 199 din Regulamentul (CEE) 2454/1993 al Comisiei din 2 iulie 1993 privind dispozitiile de aplicare a reglementarii (CEE) nr.2913/92 a Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar, art. 100 si art, 287 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, art. 136, art. 139 si art. 157 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, art.119, art. x, art. x¹ si art. 216 din OG nr. 92/2003, republicata cu modificarile si completarile ulterioare,.

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia SC X SRL in ceea ce priveste Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa de la Directia judeteana pentru accize si operatiuni vamale X in baza procesului verbal de control nr. x, prin care s-a stabilit in sarcina acesteia o datorie vamala in suma totala de x lei si accesorii aferente in suma de x lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.